

Reisverslag Bulgarije

Maart, 2023

Stichting Mara Rotterdam

Introductie

Eind Maart zijn wij met vier studenten uit Rotterdam vertrokken naar Sofia, Bulgarije. Hier hebben we twee projecten uitgezocht. Het eerste project was in de hoofdstad zelf bij de stichting Animus. Het tweede project was in een klein dorpje Chirpan, twee uur van Sofia vandaan. Met dank aan Jeff Ackerman van de Nederlandse stichting SMHO zijn we in contact gekomen met Ganka, ons contactpersoon in Chirpan. Zij heeft ons vooraf ontzettend geholpen met een aantal van de voorbereidingen. Met dank aan deze stichtingen en contacten en daarnaast onze maandelijkse donateurs, hebben we een aantal mooie donaties kunnen doen.

Dag 1, donderdag 23 maart

Nadat we op woensdag in de avond aangekomen zijn in Sofia, zijn we donderdag ochtend vroeg naar het Animus Crisis Centre gegaan. In dit opvangcentrum worden vrouwen die in een noodsituatie verkeren opgevangen met hun kinderen. In de meeste gevallen gaat het om slachtoffers van mensenhandel of extreem huiselijk geweld. We hebben hier een rondleiding gekregen in de verschillende kamers waar de vrouwen en eventueel hun kinderen worden opgevangen. De kamers zagen er allemaal netjes en verzorgd uit met goede voorzieningen. Er was ook genoeg speelgoed om de kinderen mee bezig te houden. Naast het bieden van opvang, stelt de organisatie ook psychologische hulp beschikbaar aan zowel de vrouwen als aan de kinderen. Veel gezinnen hebben trauma's opgelopen en met therapie kan er extra hulp geboden worden naast onderdak.

Ook was er een ruimte die "The Blue Room" werd genoemd. Dit is een kamer met camera's en microfoons die er "Kindvriendelijk" uit ziet. Hier worden verklaringen afgelegd, vaak door de jonge kinderen, met aanwezigheid van een psycholoog. Op deze manier is het strafproces minder traumatiserend voor de slachtoffers, omdat de verklaringen worden afgelegd in een meer vertrouwde omgeving.

Na het Crisis Centre en het Animus kantoor, zijn we naar het algemene opvangcentrum gegaan om te kijken wat er precies nodig was. Onderweg hebben we nog twee dozen met speelgoed gekocht om te geven aan de kinderen. In totaal wordt hier aan 110 vrouwen en kinderen onderdak en voedsel geboden. We merkte dat er vooral vraag naar lang houdbaar voedsel en hygiënische producten is. Zaterdag komen we hier weer terug om alle benodigdheden te brengen!

Dag 2, vrijdag 24 maart

Via de Nederlandse organisatie SMHO zijn we in contact gekomen met Ganka, ons contactpersoon voor het project op dag 2. SMHO heeft al vaak donaties aan meerdere plekken in Bulgarije geleverd en zij raadde ons aan om naar Chirpan te gaan. Dit is een klein dorpje, twee uur van Sofia vandaan waar hulp hard nodig was. Dag 2 werden in de ochtend vroeg opgehaald door Ganka en een van de bestuurders van het ziekenhuis busje van Chirpan.

Toen we aankwamen werden hartelijk ontvangen. De dag begon met een ontmoeting met de burgemeester die ons liet weten groot fan te zijn van Ajax en Max Verstappen! Daarnaast vertelde hij ons dat zijn dochter, net als wij ook aan de Erasmus Universiteit studeerde. Nadat we voorzien werden van koffie, hebben we nog goed besproken waar onze donaties het hardste nodig zijn. Allereerst waren de donaties het hardste nodig bij het ziekenhuis. Van tevoren hadden wel al contact opgenomen met de baas van het ziekenhuis en de financiële middelen gedoneerd voor enkele zeer benodigde medische apparatuur. Daarnaast waren donaties aan de lokale basisschool en verschillende opvangcentra van harte welkom. De burgemeester bedankte ons nogmaals en nodigde ons zelfs uit voor het jaarlijkse rockconcert die zomer! Na onze foto met de burgemeester werd onze hele dag ook door een lokale nieuwszender opgenomen om die avond uit te zenden.

Na het gesprek zijn we langs een lokale winkel gegaan die allerlei soorten schoolmaterialen verkoopt. Alle gekochte spullen konden we inladen in het busje en hierna zijn we naar de lokale basisschool gegaan en hebben een printer en veelal educatieve spelletjes en ander schoolmaterialen zoals schriften, pennen en boeken gedoneerd. Samen met de cameraploeg en met Ganka, zijn we een van de klaslokalen binnen gegaan en hier werd nog heel lief een liedje gezongen voor ons door de kinderen.

Na het bezoek aan de basisschool zijn we doorgereden naar het ziekenhuis. Hier werden we hartelijk ontvangen door de baas van het ziekenhuis met een typisch Bulgaars brood met honing en vruchten. Na ons gesprek hebben we een uitgebreide rondleiding gekregen in de verschillende afdelingen van het ziekenhuis. Allereerst hebben we het nieuwe elektrocardiogram apparaat bekeken. Daarna zijn we naar het lab gegaan en hebben we wat uitleg gekregen over de vernieuwde apparatuur die we daar geleverd hebben. Alle voorgaande apparatuur was ontzettend oud en erg toe aan vervanging. Als laatste kregen we nog een rondleiding in de bevallingsruimte. Hier zag je ook weer hoe ontzettend verouderd alle apparatuur was. Het was heftig om de ruimte en apparatuur te zien waar vrouwen en ook vaak jonge meisjes onder slechte omstandigheden moeten bevallen.

Als laatste hebben we een bezoek gebracht aan een opvangcentrum voor gehandicapte weeskinderen. Dit was ook erg heftig om te zien omdat veel van de kinderen ook niet in staat

waren om uit bed te komen en daardoor bijna 24/7 vastzaten in bed. Toch werd er goed voor deze kinderen gezorgd en was er veel hulp beschikbaar. We zagen veel spullen zoals bedden en bureaus die afkomstig waren uit Nederland door de stichting SMHO. We zouden later nog een lijst krijgen met producten/middelen die op deze locatie nog nodig zijn.

Dag 3, zaterdag 25 maart

De laatste dag van onze reis zijn we in de ochtend inkopen gaan doen voor het opvangcentrum waar we op dag 1 langs waren geweest. We hebben veelal lang houdbare producten zoals pasta, blikken producten, rijst, tomatensaus etc. ingekocht. Daarnaast ook veel verzorging producten zoals shampoo, zeep, tandenborstels, wc-papier ingekocht. Het opvangcentrum biedt onderdak aan 110 mensen en hiermee konden de bewoners weer een tijdje vooruit.

Het was nog een behoorlijk proces om alle goederen goed in te laden en met twee taxi's busjes zijn we naar het opvangcentrum gereden. Toen we aankwamen bij het gebouw, stonden er al kindjes ons op te wachten om te helpen alle goederen naar binnen te tillen. Na het inladen van alle spullen, hadden de moeders en kinderen hadden zich allemaal al verzameld voor het uitje naar de dierentuin die wij hadden beloofd.

Het uitje naar de dierentuin was ook weer een logistiek proces omdat er in totaal wel 6 taxi's/busjes nodig waren om iedereen te vervoeren. Baby's, kinderen, trolleys en speelgoed moest allemaal mee, maar uiteindelijk slaagde we erin om iedereen bij de dierentuin te verzamelen. Doordat niet iedereen tegelijk een taxi had, waren de groepen een beetje verspreid wat een klein beetje zorgde voor chaos met het betalen van de entree, maar ook dit kwam uiteindelijk goed!

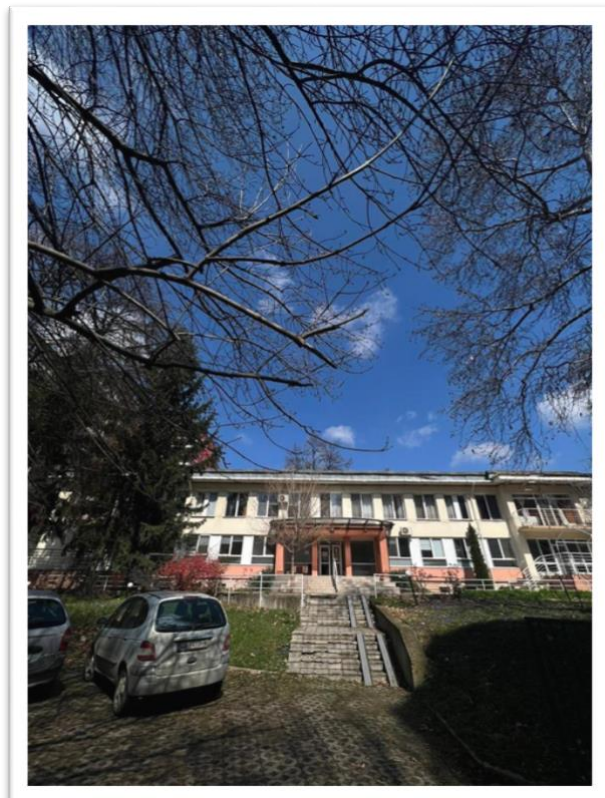
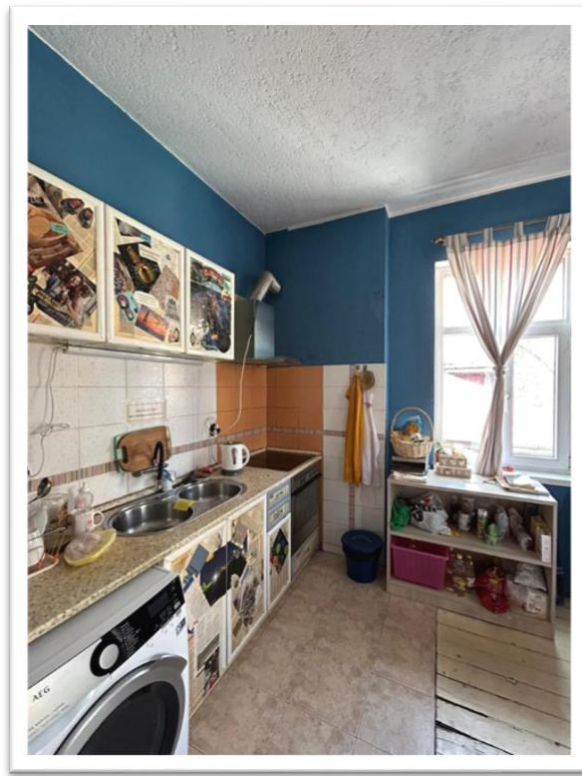
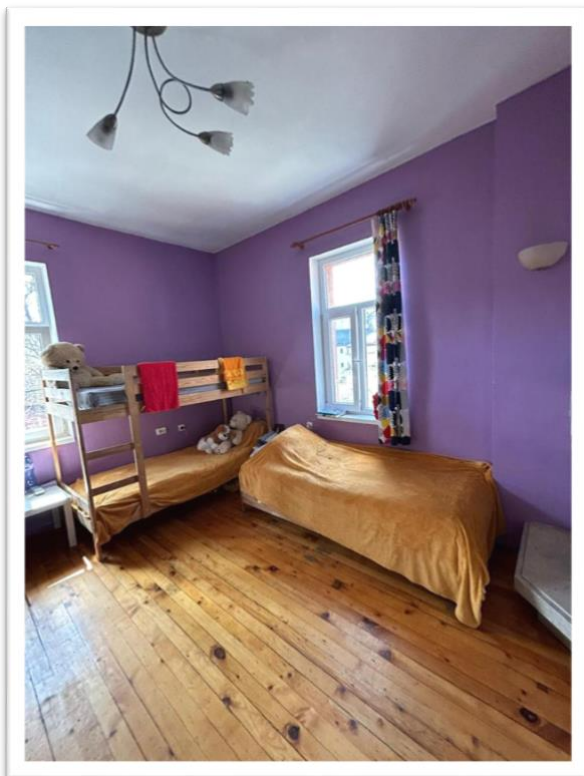
Tot onze spijt was het niet een al te beste dierentuin. Zo zagen de omstandigheden voor de dieren er overal niet al te best uit. Als we dit bij voorbaat hadden geweten, dan hadden we misschien iets anders verzonnen, maar de kinderen en moeders leken gelukkig wel een leuke tijd te hebben gehad!

Slotwoord

Het Animus Crisis Centre en Ganka waren fijne contactpersonen waarmee we wel het idee hebben gekregen dat onze donaties ook daadwerkelijk goed te pas zijn gekomen. Toch hadden we alleen niet het idee dat het Crisis Centre daadwerkelijk 110 mensen onderdak bood. Daarnaast zouden we zeker aanraden om 1 of 2 dagen langer op reis te gaan en meer projecten te bezoeken. In verband met studie gerelateerde agenda's was dit helaas niet mogelijk voor ons.

Al om al kijken wij met een goed en bijzonder gevoel terug op de projectreis. Het is een erg mooie ervaring en vooral na deze projectreis hebben wij een goed idee waar onze vast donateurs maandelijks voor mee betalen.

FOTO'S DAG 1

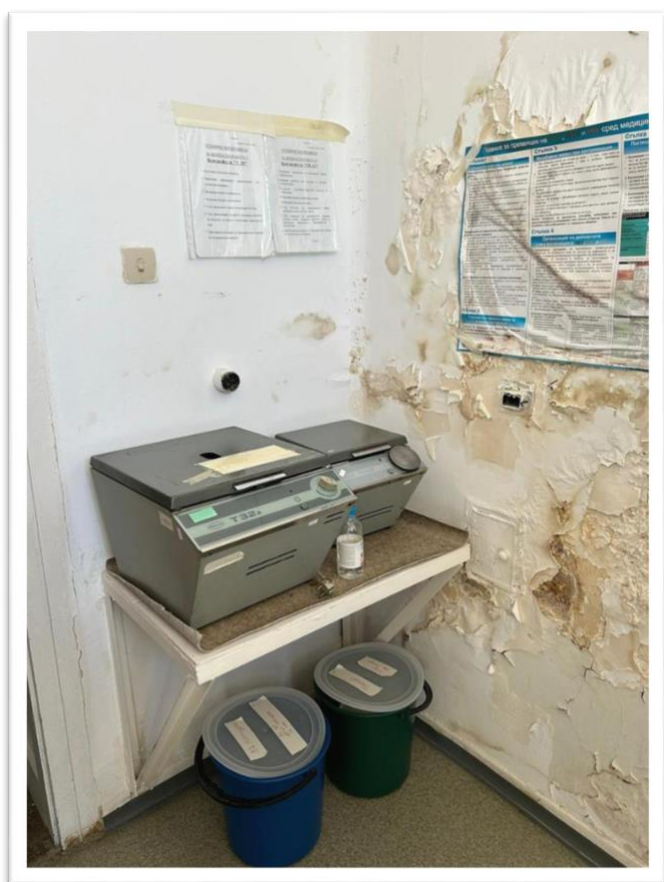
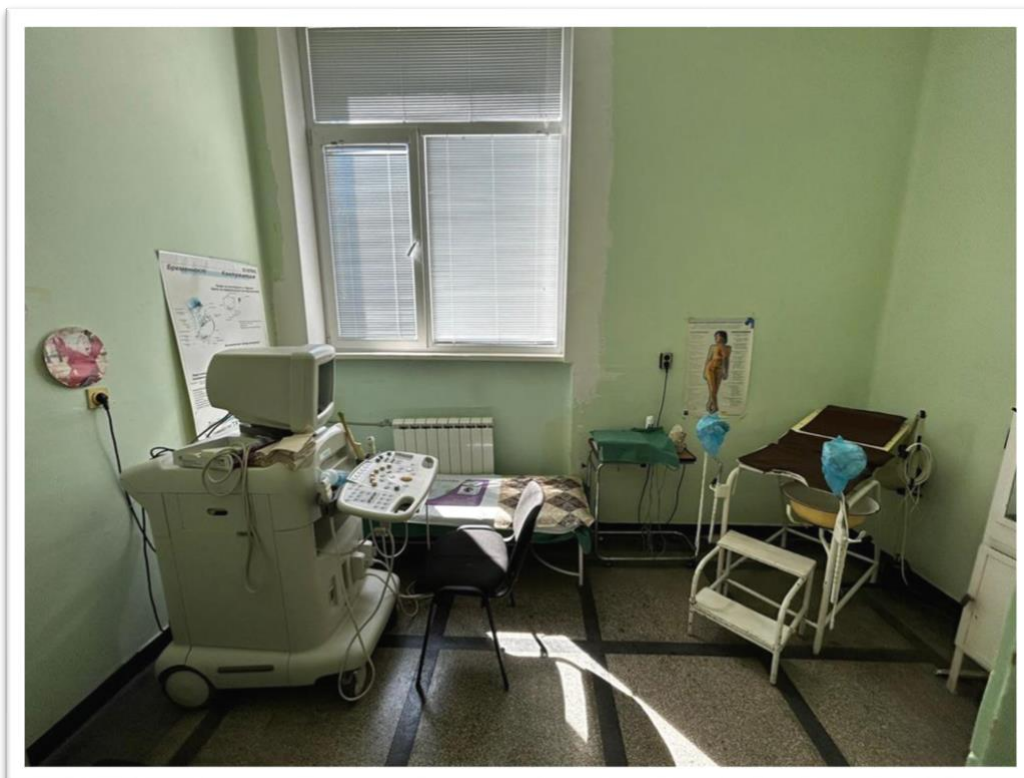

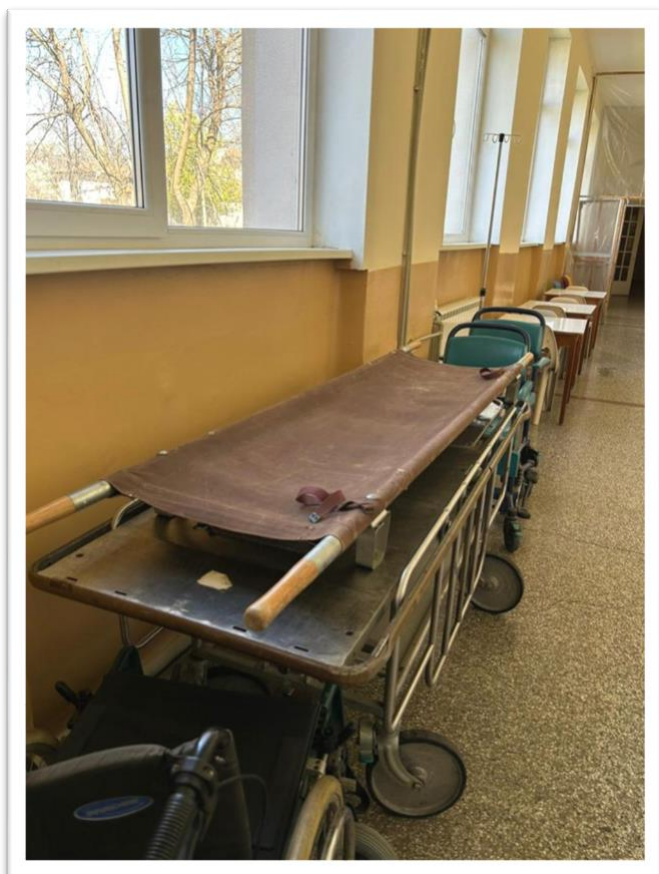
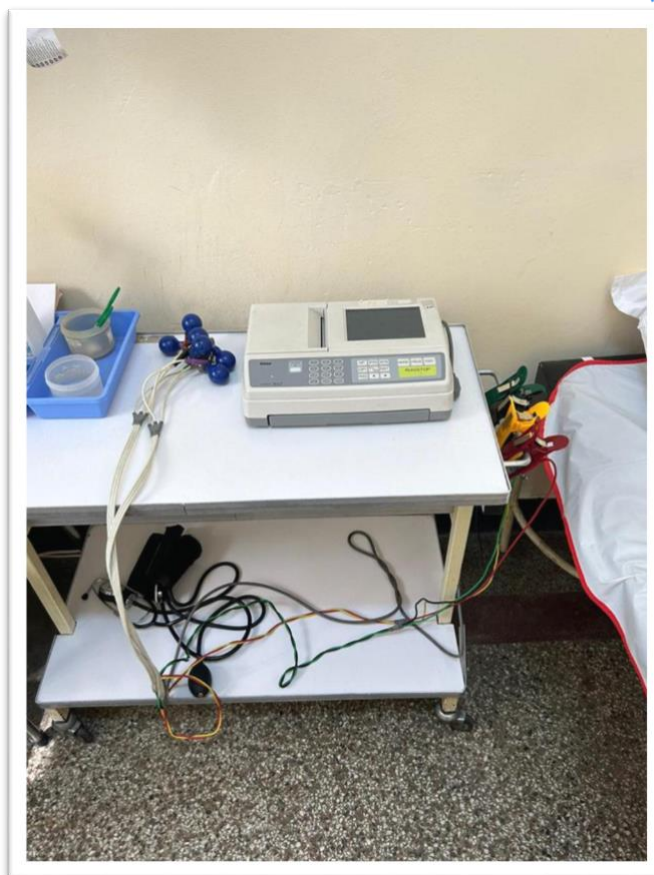
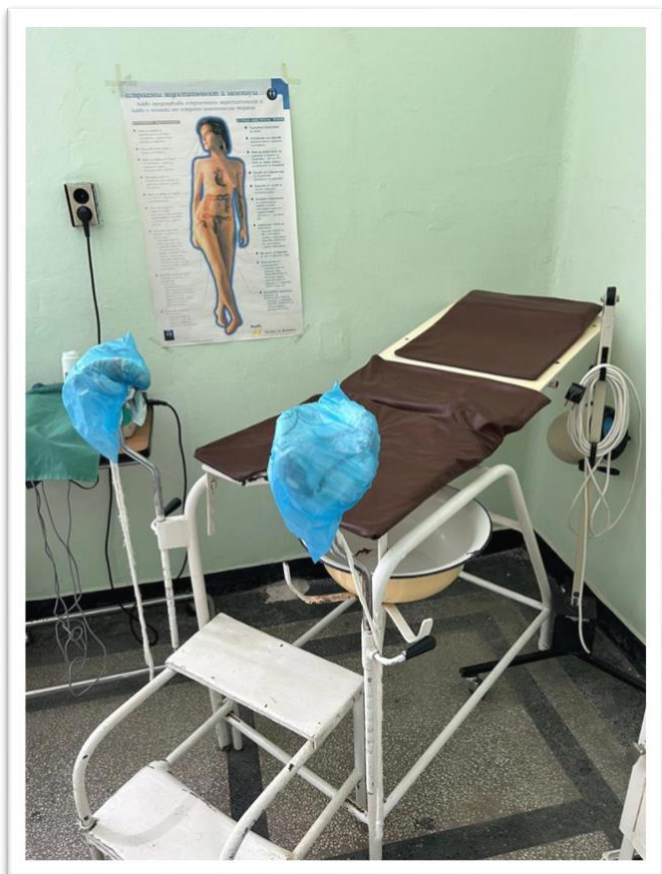

DAG 2

DAG 3

